

ЧОВЕШКА ДУША

(Разказ на адвокатa N. N.)

То беше в онова време, когато още съществуваше институтът на съдебните заседатели. Бях назначен веднаж служебен защитник на един селянин от нашия край. Делото беше тежко, калпаво дело — опит за убийство и грабеж, заедно. Обвиняемият, известен хаирсъзин, крадец, побойник, да те пази Бог! Висок един, мършав, малко изкривен мъжага, с дълги лопатести ръце, кривоглед... Спипал той една нощ игумена на близкото манастирче в килията му и до зори го мъчил да изкаже де крие парите си. Онзи си загубил ума от страх, от болка, ама нищичко не издал. И той не беше стока, което си е право! Един дребен като бубулечка старик, намръщен, свадлив, лют — съща оса! А пък алчен и скъперник — за приказ! Както и да е, моят „клиент“, навярно, здравата го е бил наредил. В дознанието и следствието калугерът се оплакваше, че му скубал космите на брадата един по